

‘पद्मोदयदिनाधीशः सदागतिसमीरणः ।

भूमृदावलिदम्भोलिरेक एव भवान्भुवि ॥’

अत्र पद्माया उदय एव पद्मानामुदयः, सतामागतिरेव सदागमनम्, भूमृतो राजान एव पर्वता इत्याद्यारोपो राज्ञः सूर्यत्वाद्यारोपनिमित्तम् ।

अश्लिष्टशब्दनिबन्धनं केवलं यथा—

‘पान्तु वो जलदश्यामाः शार्ङ्गज्याघातकर्कशाः ।

त्रैलोक्यमण्डपस्तम्भाश्चत्वारो हरिबाहवः ॥’

अत्र त्रैलोक्यस्य मण्डपत्वारोपो हरिबाहूनां स्तम्भत्वारोपे निमित्तम् ।

मालारूपं यथा—

‘मनोजराजस्य सितातपत्रं श्रीखण्डचित्रं हरिदङ्गनायाः ।

विराजते व्योमसरःसरोजं कर्पूरपूरप्रभमिन्दुबिम्बम् ॥’

अत्र मनोजादे राजत्वाद्यारोपश्चन्द्रबिम्बस्य सितातपत्रत्वाद्यारोपे निमित्तम् । ‘तत्र च राजभुजादीनां राहुत्वाद्यारोपो राजमण्डलादीनां चन्द्रमण्डलत्वाद्यारोपे निमित्तम्’ इति केचित् ।

अङ्गिनो यदि साङ्गस्य रूपणं साङ्गमेव तत् ॥ ३० ॥

समस्तवस्तुविषयमेकदेशविवर्ति च ।

तत्र—

आरोप्याणामशेषाणां शाब्दत्वे प्रथमं मतम् ॥ ३१ ॥

चेत्यर्थः । पुनरपि तस्य द्वैविध्यमाह—प्रत्येकमिति । त्रिरुक्तमेदयोरेकैकमित्यर्थः ॥ आहव इति । जगदुत्कृष्टदण्डं यस्मात्तत्संबोधने तथा ॥ इत्यारोप इति । अत्र श्लेषेण रूप्यरूपकयोर्द्वयोरेवाभिधानं शब्दसाम्यरूपसादृश्यमूलं प्रथमं रूपकम् । तेन राजमण्डलपदवाच्योपमर्दकत्वरूपसादृश्यनिबन्धनं द्वितीयं रूपकमिति भावः ॥ पद्मायाः संपद उदय उपार्जनम् । पद्मपक्षे प्रकाशः ॥ तत्र चेति । राजमण्डलादीनां सरूपशब्दवाच्यत्वं साम्यं प्रसिद्धमारोपकारणम् । बाहुराहादीनां तु तादृशधर्मान्तरमप्रसिद्धमित्यस्वरसः ‘केचित्’ इत्यनेन सूचितः ॥ साङ्गरूपकमाह—अङ्गिन इति । रूपणमुपमानतादात्म्यारोपः । तस्य द्वैविध्यमाह—समस्तेति । समस्तानि वस्तूनि आरोप्यमाणानि विषयाः शब्दोपात्तानि यत्र तत् । आरोप्याणामिति । बहुवचनमविवक्षितम् । ‘सूत्रे लिङ्गं संख्या कालश्चातन्त्राणि’ इति न्यायात् । तेन ‘दन्तांशुके शरालीभिस्तस्या भाति मुखाम्बुजम्’ इत्यादेः संग्रहः । शाब्दत्वे शब्दोपात्तत्वे ॥ रावण एवा-

१. ‘जगदुद्दण्डराजमण्डलराहवे’ इति समस्तं तु शोभनम् ॥

१. ‘शब्द’ इति नास्ति क-ख पुस्तकयोः. २. ‘रूपं’ इति नास्ति क-पुस्तके. ३. ‘एष च’ ख-४. ‘अत्र’ इत्यादिः ‘-भावः’ इत्यन्तः पाठः पुस्तकान्तरे नास्ति.